

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1928

гр. София, 21.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

като разгледа дело номер **9209** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Образувано е по искане на „Ин Тайм“ ООД, ЕИК[ЕИК] за допълване на решение № 7306/27.11.2023 г., постановено по КНАХД № 9209/2023 г. по описа на АССГ, в частта за разносните.

В искането се твърди, че с касационната жалба пред АССГ „Ин Тайм“ ООД е обжалвало изцяло въззивното решение, но съдът не се е произнесъл по третия диспозитив от Решение № 3473/19.07.2023 г., постановено по НАХД № 6692/2022 г. по описа на СРС, досежно коя от страните дължи заплащане на възнаграденията за вещи лица в полза на СРС, доколкото са заплатени от неговия бюджет в рамките на производството. Посочва още, че такова искане изрично е било отправено и от страна на процесуалния му представител в проведеното открито съдебното заседание на 03.11.2023 г. по касационното производство /стр. 2. нар. 1. долу, от протокол от 03.11.2023г. по описа на АССГ/. Моли съда да допълни решението като изрично се произнесе коя от страните дължи заплащане на направените разноски от бюджета на първоинстанционния съд в общ размер на 2 270 лв.

Искането е съобщено на насрещната страна – директор на ТД Митница София, която в депозирано писмено становище излага доводи за неговата неоснователност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, XVI-ти касационен състав, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е процесуално допустимо, предявено е в срок и от надлежна страна. Разгледано по същество същото е основателно по следните съображения:

Действително при произнасянето си по касационната жалба на „ИН ТАЙМ“ ООД, срещу решение № 3473/19.07.2023 г., постановено по НАХД № 6694/2022 г. по описа на СРС, НО, 15 състав, Съдът не се е произнесъл по искането на касатора сумата от 2 270 лв., представляваща сторени във въззивното производство разноски за

възнаграждение за вещи лица, да бъде възложена на ответника, издал оспореното НП. В тази връзка настоящият състав съобрази следното:

С разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г.) изрично е регламентирано правото на страните на присъждане на разноски в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство. Следователно в случая намира приложение разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, съгласно която на жалбоподателя се присъждат разноски, когато съдът отмени обжалвания акт, в случая НП. С разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН е предвидено да се прилагат разпоредбите на НПК по отношение на разноските вкл. и за вещите лица, доколкото обаче в ЗАНН няма особени правила за това. Както по-горе се посочи с новата разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в сила от 23.12.2021 г. и приложима в настоящия случай, законодателят изрично е уредил, че присъждането на разноските е по реда на АПК, поради което неправилно ответникът в настоящото производство се позова на чл. 84 от ЗАНН и НПК. Това налага приложение на чл. 143, ал. 1 АПК, според който, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Разноските за експертиза безспорно са разноски по производството. Вярно е, че същите са направени от съда, който не е страна в производството, но това е в интерес на страните. Предвид това и доколкото НП е отменено, съобразно тази разпоредба разноските за експертиза следва да бъдат възложени в тежест на ЮЛ, в чиято структура е органа, издал НП, по отношение на което не е налице законова разпоредба, която да го освобождава от заплащането им. Също така разпоредбата на чл. 84, ал. 1, т. 1 ГПК предвижда освобождаване на държавните учреждения само от заплащане на такси, не и от съдебни разноски.

Следва да се отбележи, че ТР № 2 от 03.06.2009 г. по т.д. № 7/2008 г., ОСК на ВАС е неотнормирано, защото разглежда прилагането на НПК и съответно изключването на приложението на чл. 228 АПК по отношение основанията за обжалване. ТП № 3 от 28.04.2023 г. по т. д. № 5/2022 г., ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, което е и последното произнасяне към момента по този въпрос, потвърждава реда за касационно обжалване по АПК, в това число приложението на чл. 144 АПК, който препраща към ГПК по отношение разноските за експертизата. В ТП изрично е определено, че "не е налице същинска конкуренция между разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН и тази в чл. 84 от същия закон, макар последната да е определена от законодателя като "особена", която да се налага да бъде преодоляна чрез общия правен принцип, че специалната дерогира приложението на общата (*Lex specialis derogat generali*). В исторически план с приемане на коментирания съдържание на чл. 63в от ЗАНН (обн. ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) при завареното действие на чл. 84 от закона (обн. ДВ, бр. 92 от 1969 г., изм. ДВ, бр. 59 от 1998 г. и ДВ, бр. 39 от 2011 г.) законодателят недвусмислено е заявил волята си касационното производство по чл. 63в от ЗАНН да се провежда по реда на АПК, като не е изключил нито едно от предвидените в този процесуален закон правомощия на касационната инстанция." Приложението на АПК по отношение на разноските се потвърждава и от ТР № 5 от 17.07.2022 г. по т. д. № 4/2020 г., ОСС на ВАС, I и II колегия.

С оглед изложеното, искането е основателно и следва да бъде уважено, като Агенция „Митници“ бъде осъдена да заплати по сметка на СРС сумата от 2270 лева,

представляваща сторени в съдебната фаза на делото разноси за възнаграждения за вещи лица. Настоящият състав не споделя аргументите изложени в решение № 366 от 15.01.2024 г. по КНАХД № 5020 от 2023 г. на АССГ за дължимост на разноските от „ИН ТАЙМ“ ООД. Разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК вменява задължение за присъждане на разноси в полза на оспорващия при отмяна на акта, като не въвежда изключения за присъждане на разноси по производството в зависимост от основанията, на което се отменя същия.

Воден от горното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК вр. чл. 144 АПК, Административен съд – София град, XVI-ти касационен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА решение № 7306/27.11.2023 г., постановено по КНАХД № 9209/2023 г. по описа на Административен съд София - град, XVI-ти касационен състав, в частта за разноските, като:

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 2 270 лева, представляваща сторени в съдебната фаза на делото разноси за възнаграждения за вещи лица.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.